

CENTRALIZACYA

TOWARZYSTWA DEMOKRATYCZNEGO POLSKIEGO

DO

OGÓŁU TOWARZYSTWA.

OBYWATELE!

Wypadki spieszą—a powtórne, przewlokła głosowanie jeszcze nowego składu Centralizacyi nie uzupełniło. Przydanie bowiem jednego, w nieobecności zmuszonej drugiego z nowowybranych członków, nie ułatwiło dotąd zawiązania małego nawet kompletu.

Wypadki spieszą. Sebastopol upadł, a Moskwa o pokój nie błaga na klęczkach dworów sprzymierzonych, które narodom w zdobyciu Sebastopolu pokój obiecywały. Ludy widzą w niem owszem przedłużenie wojny bez końca, królewskich obietnic kłamliwość, a zawodność dyplomatycznych rachub. Widzą że rozstrzygnięcie dzisiejszego sporu do nichże samych należy, a więc obliczają swe siły, aby gdy daném będzie hasło, znalazły się przygotowanemi. A ta gotowość, to usposobienie powszechnie nie uszły haczości rządów. Zapobiedz ruchom ludowym, utłumić je, to głównem ich pragnieniem, to celem, to powodem wszystkich ich zdrad i matactw i zbrodni i błędów; to było powodem wystawienia na rzeź własnych wojsk na Krymie, wpuszczenia Austrii do Księstw naddunajskich, targów wiedeńskich, błagania nikczemnego o pokój . . . napróżno, wszystko napróżno!—Pokoju nie wyblągali. Czemu więc zawarciem pokoju nie mogli zapobiedz, to zamierzają spacyfic, oszukać, usidlić i na korzyść swojej zachowawczej polityki obrócić. Na straży Włoch i Węgier stojąca Austriya z rąk im się wymyka, a Włochy z odpadnięcia jęj korzystać gotowe; więc dla południowych Włoch gotów tęż jest Murat, dla północnych Wiktor Amadeusz. Jeżeliby Polska sama o sobie nie pomyślała, a wirem wojny porwane przymierze aż do nięj zawitało, przyszłaby kolej i na nią, a wraz ze sprzymierzonymi zbawcami nowe więzy, nowa hańba, nowy rozbiór, a co najprawdopodobniejsza, nowa sprzedaż wywalczonęj pod ich dowództwem niepodległości pozornęj, dla okupu tak przez nich upragnionego pokoju. Gdy wobec ukoronowanego Sanhedrynu stanę cierniem uwieńczona Polska i despotyzmu moskiewski Barabasza,—a za Polską cały poczet oczekujących zbawienia ludów —“*Uwolnij Barabasza!*” zawołają faryzeusze, a uwolnią Moskwę, i przybiją Polskę do znajomego jęj krzyża. Krzyż, krzyż, i śmierć bez zmartwychpowstania, oto los jaki zbawce królewscy wszystkim ludom oszukać się dającym, równie jak Polsee gotują,

a od którego tak dla nich, jak dla niej, jeden tylko ratunek: POWSTANIE!—Powstanie też jest słowem jakie spragnione wolności ludy na gruzach Sebastopolu wyczytały; słowem, które odąd szpecząc od ucha do ucha przelatuje, które cichém biciem serca zasmucone łono orzeźwia a radość zwycięzców mięsza, tak, że ich tryumf do pogrzebowego pochodu podobny. Miałaby z tego usposobienia być wyjęta Polska? . . . Jeżeliby który z was we własném sercu odpowiedzi nie znalazł, niech zapyta się chłopów Podola i Ukrainy, niech zrozumie głos niegdyś znajomy, głos, do którego wyroków sam tylekroć się odwoływał, głos Ludu. Nadzieje Polskę nurtują, hartują ramiona, niepokoją serca, ale myśli nie oświecają i na łup wydają frymarczytelom narodowego sumienia. Ci mają blichtry tyśiączne na sprzymierzonych usługi, a na blichtrach ksiąząt i pretendentów wizerunki i ministrów i cesarzów podpisy, byleby zwabić oczy ku stronie obcej, nie polskiej; byleby ludu zaufanie od samego siebie i sił własnych odwrócić. Czas więc zaświecić pochodnię, rozproszyć marzenia, zedrzeć maskę z fałszerzy, a wzrok wszystkich w kraju zwrócić ku jednemu celowi, ku jednemu źródłu narodowego zbawienia, a na to jeden tylko dla nas jest sposób. Sposobem tym: utrzymanie demokratycznego sztandaru na wysokości na której poprzednicy nasi go zatknęli, ściśnienie około niego szeregów naszych, utrzymanie Towarzystwa, jedném słowem.

Utrzymamy je też, wzięwszy się szczerze za ręce, bo wypadki—powtarzamy to—spieszają; bo nie my sami, z podwojonego bicia polskich serc naszych, wróżbę tę wyczytali, ale mężowie, wyrażający myśl narodów, którym niedawno w czynie przewodniczyli, ujrzeli oczami ludzi stanu nadejście chwili, w nastawieniu się wypadków, w systemie i błędach przeciwników swych, w konieczności ludzkościowego rozwoju, w wyrokach sprawiedliwości przedwiecznej, we własném doświadczeniu, w usposobieniu własnych narodowości. Odezwali się oni, po spólnej i jednomyślnj naradzie, o urządzenie się, do nich, nie do was; bo wy urzędzeni. Do was, odzywamy się my, a odezwę ich którą możemy uważać za manifest Demokracji Europejskiej, przesyłamy wam jako zamię czasu i jako poparcie naszego zapatrywania się na chwili dzisiejszej ważność i stanowczość.

Odzywamy się z powodu wyborów, ale ze stanowiska nad wyborami górującego, ze stanowiska potrzeb Ojczyzny, nie czekających głosowania i obliczania głosów, wymagających ciągłej naszej gotowości, nie do dyskusyi, ale do czynu, którego cechą jest jedność, naturą pośpiech, warunkiem organizacya. Wzywając więc was do przysłania nam jak najspieszniejszego brakujących do nowego składu członków, nie przerywamy przeto naszych czynności, lecz uzupełnieni w małym komplecie członkiem jednym składu dawnego, dopóty na miejscu nieporuszenie trwającym, dopóki go Towarzystwo nowym nie zastąpi, powołujemy was do szeregu, do organizacyi

czujności i gotowości, bo wypadki spieszą i chwila stanowcza o niewiadomym dniu i godzinie do czynu powołać nas może.

Alboż to być zawsze, ciągle, nieprzerwanie gotowem, nie jest obowiązkiem Towarzystwa, które w gotowości piątą część stulecia całego przetrwało, żadnego dla niej, w Akcie zawiązania się swego, nieoznaczywszy kresu?—Alboż to ten obowiązek nie jest stokroć ważniejszym w chwili, w której koleje wypadków toczą się przyspieszonym biegiem i nas zbliżają do mety, u której zatknięta nagroda?

Od razu więc, jak wojsko w obozowisku, wzywamy was do porządku i gotowości; wojskiem albowiem jesteśmy, a organizacją naszą Ustawa. Środkiem działania, dźwignią, organizmem, do wykonywania woli zbiorowej, która jest jego duszą, niczem więcej, niczem też innem. Są, którzy ją nazwali czczą formą, i szalonym na nią zamachem zagrozili Towarzystwa bytowi. Upatrzyli w niej niedogodności, i tém, że im niedogodną, chcieli usprawiedliwić dezercję. Dla takich starzy członkowie, wierni towarzystwa podaniom, byli niełotociwi, i nie raz dobre nawet, ale wbrew ustawom popierane chęci, karali zarówno z występny zamiarem, bo następstwem ich było tożsamo szkodliwe i zgubne zaburzenie. Dla poprzedników naszych miała Ustawa urok uświęconego latami, uświęconego chwałą dzieł za pomocą jej dokonanych pomnika; a urok ten w oczach naszych, w oczach większości ma dotąd. Chcecie poprawek?... czyliż dziś jest czas właściwy do tego; chcecie zmiany?—a gdzież co lepszego?—gdzież cokolwiek innego?—Spójrzycie w koło, a nic, nic nie ujrzycie.... nic, oprócz pojedynczych zachcianek, zużytych pretensyi, zbutwiałej garderoby wywleczonj z grobów przodków olbrzymich dla przyodziania skarłowaciałych prawnuków, a po zatém.... czczość, chaos, anarchję. Łudzono tajemni stowarzyszeniami; pod pozorem przez nie uznanj władzy, odciągano od szeregów, kruszono na grobie weteranów Towarzystwa drzewce, ogłaszano śmierć jego, propagowano dezercją; a gdy do ogniska samego owych eleuzyckich tajemnic delegacja paryska dotarła, wywlokła z po za zastony głosów 37, rozproszonych, pojedynczo stojących, w towarzystwo żadne nieorganizowanych. Nikt więc na mocy tajnego mandatu narzucać się Towarzystwu odtąd nie może, nikt burzyć, nikt lekceważeniem jego postanowień wprowadzać weń zamieszanie.

Bo towarzystwo **JEST**, skoro posłusznych wezwaniu prawnemu czterysta członków do wyboru władzy przystąpiło, a przeto uznalo moc obowiązującą, tak dla siebie jak dla władzy wybranj, Ustawy. Bezpiecznie więc możemy ich do ściśnienia szeregów powołać, innych do pójsćcia za przykładem ich wezwać, i liczyć na ochocze, rychłe i ogólne usłuchanie. Ale fakt jeden jeszcze z tego nadesłania 400 głosów wykrywa się, który wytknąć musimy, bo uprzata za wady dotąd ściśtemu wykonaniu ustawy na przeszkodzie stojące,

i pełnienie dzisiejszego obowiązku ułatwia. Liczba 400 dowodzi nam, że członkowie we Francji mogą swobodnie odtąd w rzeczach towarzystwa zdanie swoje objawiać, pełnić ustawy przepisy, brać udział czynny i skuteczny we wszystkich Twa pracach. O ile więc tyczy się czynności wewnętrznych, organicznych, a zatem żywotnych, stan wyjątkowy, od wyrugowania z Francji Centralizacyi rozpoczęty, ustał, a wrócił *normalny*, nieprzerwanych, poufnych, wzajemnych między Towarzystwem a jego instytucją stosunków. Jak z jednej strony żadnego więcej niebędzie, spodziewamy się, członka, któryby, pod pozorem nieprawości władzy, Towarzystwu posłuszeństwo wymawiał lub obowiązki pełnić zaniedbywał, tak z drugiej Centralizacya, za każdym wątpliwym pytaniem mogąc zdania Towarzystwa zaciągnąć, światłem jego oświecona, zaufanie jego posiadająca a zatem woli jego wiadoma, poparciem jego silna, będzie tej jeno woli wykonawczynią, tym gorliwszą, że pewną swęj zgodności z waszém zdaniem i wiarą. Szczęśliwą jest że powrót ten do normalnych z wami stosunków, przez długie lata w tak błogie owoce obfitych, oznajmić wam może, i w skutek jego zapowiedzić podwojoną swą czynność; ale do niej potrzebuje mieć sobie dostarczony konieczny jej warunek: wasze poparcie i urządzenie, bez których niema dla Centralizacyi ni działania, ni życia. Sama jej nazwa dowodzi, że nie jest czém inném jeno ogniskiem promieni ze wszystkich części Towarzystwa zebranych. Jeśli dla wygaśnięcia świetlnika, lub złamania soczewki ognisko palić przestaje, na kogoż spada odpowiedzialność? Na kogoż więc spadnie klątwa ojczyzny, jeżeli, nie przez ostudzenie się wasze—tego nieprzypuszczamy—ale przez stłuczenie centralizującego szkła, którem jest ustawa—prze-stanie ją Towarzystwo krzepić i oświecać?—Dla odwrócenia tej klątwy więc zwracamy uwagę Towarzystwa na konieczność niezwłocznego zastosowania się do następnych porządkowych przepisów, obowiązujących dla wszystkich Sekcyi, Korespondentów i pojedynczych Członków, którzy, każdy w swoim obrębie działania, zechcą za otrzymaniem niniejszego okólnika:

1° Spisać członków którzy posiadają stały dochód lub zarobek i mogą wnosić stały i regularny podatek;

2° Stósownie do przepisanej Ustawy skali padatkowania i dobrowolnego porozumienia się z członkami, oznaczyć ilość, do wnoszenia której odtąd się zobowiązują;

3° Z końcem każdego miesiąca, zebrany od członków w jednym miejscu zamieszkałych podatek, lub też pojedniczo od osobno mieszkających, czyto na ręce komisyi korespondencyjnej paryskiej, czyli też wprost do Centralizacyi przysyłać, używając do sum małych środka zamieniania ich na stempelki pocztowe.

4° Przy takowych przesyłkach sekretarze sekcyi i korespondencyi załączą wykaz powodów, dla których zdarzyć się może iż niektórzy członkowie nie będą mogli z obowiązków swych się uściścić.

5° Sekretarze i korespondenci czynności te przed końcem Października dopełnić się postarają i wypadek starań swoich nam w jak najkrótszym czasie przedstawia.

Wszelkie odtąd wyjątkowe, dla powodów czasowych i bez prawnego upoważnienia zawiązane korporacje same z siebie ustają. Wszelka ich czynność, niewymagana potrzebą rozwiązania się i zdania sprawy przed kim należy, moc odtąd swoją utracą, uważaną będzie za odbytą po za Towarzystwa obrębem, i winę tego przekroczenia ustawy obciąży szkodą, jaką zawichrzeniem prac i porządku Towarzystwa sprawie ojczyźstęj przyniesie.

Prawo Ustawy, zabraniające sekcjom i członkom znoszenia między sobą i występowania na zewnątrz Towarzystwa inaczej jak za pośrednictwem Centralizacyi i przez nią do tego wyznaczonych kommissyi lub osób, wraca wraz ze stanem normalnym do całej swęj obowiązkowej mocy.

Prawem Towarzystwa najwyższém, prawem którego Ustawa jest jedynie wyrazem, Centralizacya wypływem, a jej rozporządzenia i czynności skutecznieniem, jest wola większości. Przeciw jej wyrokowi, prawnie oświadczonemu, żaden pojedynczy członek, bez przeniewierzenia się ciału całemu, oporu stawić niemoże.

Komplet, wedle którego większość ta obliczać się będzie, stanowią obecnie 400 głosujących. Służyć będzie do czasu dopóki przy nadesłaniu szczegółowych wyżej sponuntowanych wykazów, lub jakiej innej powierzony regularnej czynności, stan liczebny członków czynnych nowozgłaszającymi się nie powiększy.

Wedle takowego kompletu obliczone ostatnie wybory, przysłały do OO. *Worcella* i *Miłkowskiego*, wybranych poprzedniem głosowaniem, O. *Zabickiego Antoniego*; na Sekcyę Przedstawiającą obrały *Sekcyę Londyn*. Wypadek ten, nietylko składu Centralizacyi nieuzupełnił, ale z powodu nieobecności O. *Miłkowskiego*, nieuczynił podobniem zawiązania nowego małego kompletu. Jest to dowodny przykład potrzeby pięciu członków, bez których byt Centralizacyi na gwałtowne przerwy narażonymby być musiał. Względ równie ważny a wyższego rzędu z wypadków Europejskich czerpany, liczbę pięciu, Ustawą przepisaną, konieczną czyni. Centralizacya więc powołuje niniejszém Towarzystwo do przysłania głosów swoich na dwóch brakujących członków, termin do nadesłania głosów naznaczając, stosownie do § 63° Ustawy, za dwa miesiące od daty niniejszego Okólnika, to jest na dzień 25. Listopada r. b. Głosy przysłane być winny wprost do Centralizacyi pod poniżej wskazanym adresem; dla członków tylko we Francyi mieszkających służyć będzie wolność przysyłania ich na ręce kommissyi korespondencyjnę. Wszystkie tak nadesłane głosy Centralizacya, podobnie jak w poprzednich dwóch głosowaniach, złoży Sekcyi Przedstawiającej, dla skontrolowania i stwierdzenia, a wypadek z nich Towarzystwu przedstawi.

Czynność tę, ważną całą wagą chwili w której się odbędzie, To-

warzystwo winno spełnić w nowym porządku, nowym ożywione duchem, z okiem zwróconém ku Polsce. Urządzone w sobie, łatwo urządzi Centralizacyę, której uzupełnienie w skutek braku jeno porozumienia się waszego jest zwleczonem. Porządkiem ściągniemy na siebie wzrok Polski. Tego jęj dziś dla własnego ratunku potrzeba. Dotąd jesteśmy żołnierzami słowa; bądźmy apostołami czynu; a jak Polska ujrzy nas spełniających jeden z najważniejszych obowiązków apostołstwa naszego, takimi nas osądzi być żołnierzami gdy nam poda miecz w rękę.

Pozdrowienie i Braterstwo.

Londyn, dnia 30go Września 1855 r.

*Członkowie Centralizacyi Towarzystwa Demokratycznego
Polskiego: STANISŁAW WORCELL, ANTONI ŻABICKI,
LUDWIK BULEWKI.*

USTANOWIENIE KÓMPLETU.

W skutku Okólnika z d. 12. Czerwca 1855 r. zgłosiło się do czynności 400. Bezwzględna większość głosów na Centralizacyę przypada na liczbę 201. A większość 1/3ch Towarzystwa, czyli kompletu prawnego na liczbę 151.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY

Głosów na Sekcyę Przedstawiającą.

Na Sekcyę Londyn: Bradford 8, Glasgow 6, Hatfield 1, Harpenden 1, Leicester i Derby 5, Liverpool 1, Manchester 3, Rochdale 5, Sheffield 11, Agen 44, Aurillac 1, Cannes 2, Havre 1, Huppain 3, Laval 7, Meaux 1, Ménars 1, Metz 8, Mulhouse 1, Nismes 4, Paryż, członkowie 16, Batignolles 6, Luxembourg 2, Montmartre 15, Pau 3, Pontgibeaud 1, Rennes 2, Rochefort 2, St. Hermine 3, St. Vallier 3, Strasbourg 15, Tours 8, Versailles 4, Ameryka, New-York 48, Washington 1, Członkowie Centralizacyi 3.—Razem .. 246.

Na Sekcyę Montmartre: Birmingham 6, Halifax 5, Jersey 5, Londyn 1, Manchester 7, New-Castle 9, Annonay 2, Dax 3, Evreux 2, Lyon 11, Nancy 2, Paryż, członkowie 2, Luxembourg 10.—Razem .. 64.

Na S. Sheffield: Bradford 1, Londyn 12, Angers 8, Nantes 21, Poitiers 21.—Razem .. 63.

Na S. Strasbourg: Newcastle .. 2.

Na S. Manchester: Manchester .. 1.

Brak głosów: Dundee 1, Hanley 2, Londyn 1, Yarmouth 1, Bordeaux 2, Caen 2, La Rochelle 8, Orléans 4, St. Laurent Médoc 1, Thairé 2.—Razem .. 24.

WYKAZ SZCZEGÓŁOWY GŁOSÓW
na trzech członków do nowego składu Centralizacji T. D. P.

NAZWISKA MIEJSC.	Ilość głosujących.	Żabicki Antoni.	Kozierowski Józef.	Staniewicz Emeryk.	Domagalski Michał.	Zopaciński Antoni.	Bulewski Ludwik.	Darasz Paweł.	Zima Franciszek.
Anglia : Birmingham	5		5	5					
Bradford	9	4	8	4		3		3	4
Dundee	1	1							
Glasgow	6	6	6			6			
Hatfield	1	1	1					1	
Halifax	5					4			
Hanley	2		2	2					
Harpenden	1	1	1					1	
Jersey	5			5			5		
Leicester i Derby	5	5	5	4			1		
Liverpool	1	1	1						
Londyn	14	1	13	9	10	1			
Manchester i Padih.	11	6	6	6		4	4	4	
Newcastle	11			11		10			9
Rochdale	5	4	5			2			
Sheffield	11	10	7	3	6		1	6	
Yarmouth	1		1	1	1				
Francya : Agen i okolice	44	44	44		44				
Angers	8	8		7	7		1	1	
Annonay	2	1	1			2			
Aurillac	1	1	1						
Bordeaux	2	2	1	1	1			1	
Caen	2	2		2			2		
Cannes	2	2	2				2		
Dax	3	3	3		3				
Evreux	2	2	2			2			
Hâvre	1	1	1					1	
Huppain	3	3	3					3	
La Rochelle	8		8	8	8				
Laval i okolice	7	7	7	7					
Lyon	11	11		11		11			
Meaux	1	1			1			1	
Ménars	1		1	1	1				
Metz	8	8		8		8			
Mulhouse	1	1	1						
Nancy	2					2			2
Nantes	21			21	21			21	
Nismes	4	4	4					4	
Orléans	4			4		4			4
Paryż : Członkowie	18	15	8	11	9	3	2	3	3
„ S. Batignolles	6	1		3	1	3			
„ S. Luxembourg	12			12		12			12
Do przeniesienia	268	157	148	146	113	77	18	50	34

NAZWISKA MIEJSC.	Ilość głosujących.	Żabiński Antoni.	Kozłowski Józef.	Staniawicz Emeryk.	Domagalski Michał.	Żopaciński Antoni.	Bulewski Ludwik.	Darasz Paweł.	Zima Franciszek.
Z przeniesienia	268	157	148	146	113	77	18	50	34
Francya: Paryż, Montmartre	15			11		15			6
Pan	3	3	3					3	
Poitiers	21	21		21	21				
Pontgibeaud	1	1	1			1			
Rennes	2	2	2					2	
Rochefort	2	2	2					2	
St. Hermine i okol.	3	3	3		3		3		
St. Laurent Médoc	1	3	1	1	1				
St. Vallier i okolice	3	3	3				3		
Strasbourg	15	15			15				
Thairé	2		2	2	2				
Tours	8	8	8			8			
Versailles	4	4	4	4					
Ameryka: Nowy York	48	47			1	47	48		
Waszyngton	1	1			1	1			
Członkowie Centralizacyi	3	2	3	2	2				
Razem	400	269	195	186	158	149	69	67	42

Wysocki Józef: Jersey 5, Annonay 2, Aurillac 1, Mulhouse 1, Batignolles 5.—Razem 14.
 Rupniewski Roch: Birmingham 5, Manchester 1, Rochdale 4, R. 10.
 Oborski Ludwik: Montmartre 6, Nancy 2.—Razem 8.
 Lewandowski Walenty: Montmartre 5, Newcastle 1.—Razem 6.
 Mierosławski Ludwik: Batignolles 5.
 Szpaczek Ludwik: Halifax 5.
 Fink Ksawery: Halifax 2, Manchester 2.—Razem 4.
 Gąsiorowski Roman: Halifax 4.
 Chrystowski Adolf: Newcastle 2.
 Mają po jednym głosie: Chmieliński Wiktor, z N. Yorku.—Heltman Wiktor, z Dundee.—Jastrzębski Ludwik, z Bradford.—Lelewel Joachim, z Liverpool.
 Brak głosów: Z Dundee 1, Hanley 2, Londynu 8.—Razem 11.

Powyższe wykazy głosów na trzech członków do nowego składu Centralizacyi i Sekcyę Przedstawiającą, skontrolowane zostały na posiedzeniu Sekcyi Przedstawiającej dnia 16go Września 1855 r.

ADRES CENTRALIZACYI T. D. P.

Mr St. Worcell, 35, Hunter Street, Brunswick Square, London.

Londyn. W Drukarni Towarzystwa Demokratycznego Polskiego.